

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS

bak komp.

53311

I Mag. St. Dr. P

Sarrameister Christopheri: Quadrivio physica et
corporis physica.

xx

N

I

A.M.D.G.B.V.M.H.D.
QVÆSTIO
PHYSICA.
De Corpore Physico.

Publico Certamini

J N

Alma Academia Cracouiensi.

A

M. CHRISTOPHORO PARZNICKI
RADOMIO
EXPOSITA.

In Magnâ D. Iagellonis Aulâ. Le-
ctorio DD. Theologorum.

Permissu

M. D. R E C T O R I S.

Anno Dñi Nostri Iesu Christi Nati M. DC. L.
Mense Ianuario Die 25.

In Stemma
PERILLVSTRIS DOMINI.

53311.
Gnieufij pridem celebri præ Stemmate vernal
Liligero ternus quām benē flore gradus.
Concolor ætati flos, cana fidesque virescit,
Tum pietas, candor, perpetuusque decor.
Optima spes vitæ diuorum munere sistet,
Continuique fluent prosperitate dies.
Magne Pater credo marcent Tua lilia nunquam
Candidus ut vitæ derigat illa vigor.

Per illustris et Admodum Reverendo Dño,

D. ALBERTO GNIEWISZ,

Præposito & Officiali Radomiensi,
Decano Volboriensi, Parocho Car-
nocinensi.

Domino & Mecenati Amplissimo.

 Væstionem ex penetralibus Philosophiæ Naturalis depromptam. Tuò Nominis dedico Per illustris et A. R. Dñe, facio vero id alacrius, quò certius spero illam magis fore conspicuam, si Tuis sub auspicijs in publico teratur. Disputanda venit inter laureatos omnium facultatum Doctores, et Professores, spectante Alma Academia Cracou. corona; ubi Tu retroactis seculis lauream in Philosophia es consecutus. Excerpta est ex secretioribus Speculatiuæ Scientiæ arcanis, cuius Tu in pectore plurima supellex recondita es. De corpore Naturali in ea pro ingenij viribus disquisitionem facio. Tu mihi à primâ sâne atate fuisti author, ut arctissimo nexu studia Philosophica, cum

studij humanitatis coniungerem. Ac quem admodum Tibi volupe est, in hac veneranda etate lucubrationam in statione Academica meminisse: ita mihi Tuae dignitatis in Aula D Jagellonis inclita, publicam propagare memoriam, est desideratissimum. Non ideo solum, quia opella præsens splendore Tuarum virtutum ambit collustrari; at ut meæ in Te debitæ obseruantia quale quale exsistet argumentum. Et sane imprudens ego, ne dicam ingratus forem, si Harpocratis quasi quædam statua silentio Te, id est, Tuam humanitatem, beneficentiam, vitæ integritatem, prudentiam, constantiam, totque virtutes, eis facta Tua heroica venerarer. Et quanquam Tu non libenter audis Tucrum honestè factorum deprædationem ullam, mihi tamen impetrare nequaquam possum, quominus aliquid obstrepare, in Tuarum virtutum defixus admiratione. Seruiat Tibi vel ideo, unica hæc eis altera vocula mea, quia quasi lucerna Dei in candelabro eminenti, illo in nido, in quo ego natus, eis educatus sum, vita innocentia, morum sanctimonia, solida rerum diuinorum eis humanarum notitia, luces, eis prælubes universis. Quanta sit Tua solicitude in cura, eis administratione negotiorum officij Tui? quo virtus Tua, ab amplissimis Antistitibus cohonestatur, eis illuc-

ilustratur, quæ aquitas in reddendo unicuiq; quod
suum est? qui zelus in cultu diuino amplificando,
et tenellis animis implantando? quod studium, atq;
pietas in Ecclesia ornanda, picturis elegantibus,
et supellecili variâ affabrefacta? quæ beneficentia
in eos, qui literis dediti sunt in florentissima Uni-
uersitate nostra Cracou: meos populares, sera Tua
post fata Radomia, cum adiacentibus oris, Tui
Radomienses, quin et D. Joannes Cantius sydus lu-
cidissimum, et D. Tutelaris omnium Academicorū,
in hoc orbe Poloniarum non patientur facile inuete-
rascere. Egoverò non sinam nec patiar famam Tu-
orum meritorum, ad Te amplius et amplius pro-
pensum literis, et rebus literarijs reddendum, meo in
pectore obliterari. Accipe itaq; animi mei in Te
propensi; istud quale, meus genius parturire potuit,
quod Tibi cum honore debito, immò verò meipsum do
et dedico, non tam coloribus Oratorijs, quam debitâ
veneratione inumbratum, monumentum.

Per illustris et Adm. R. D. V.

Cliens et seruus humillimus

M. Christophorus Parznicki,
Radomius Phil. Doct. et Prof.

Q V A E S T I O

V. Corpus Physicum ad sui
compositionem præter inter-
nas causas, externas quoq; si-
bi vendicans, includat in se e-
lementa virtualiter ita: vt su-
biiciatur mutationibus non
tantùm substantialibus, ve-
rùm etiam accidentalibus,
atq; resoluatur usq; in materi-
am primam, Nec ne?

CON.

C O N C L U S I O I.

Corpus physicum compositum includit in se causas internas, Materialam, scilicet & Formam.

C O R O L L A R I A.

I.

Quamvis autem duo sint Corporis naturalis predicta principia in facto esse; in fieri tamen datur & priuatio.

II.

Materia recte dicitur pura potentia, forma vero essentialis actus.

III.

Materia nulla ratione potest existere sine omni forma.

IV.

Non sola forma, sed etiam materia, spectat ad quiditatem corporis naturalis.

V.

Præter essentiales partes, dantur etiam integrantes, componentes corpus naturale.

CON-

C O N C L V S I O II.

Corpus naturale præter internas,
habet quoq; externas causas, Effici-
entem nimirum, & Finalem.

C O R O L L A R I A.

I.

*Ex causis efficientibus, alia est uniuoca, alia
equiuoca.*

II.

*Causa efficiens uniuoca est eiusdem speciei,
& perfectionis essentialis, cum suo effectu.*

III.

*Non item causa equiuoca, quæ nobilior
est suo effectu.*

IV.

*Res naturalis propter certum finem, atque
scopum præfixum fit, qui primario semper intendi-
tur.*

V.

*Causa tamen efficiens magis realiter influit
in effectum, quam finis, qui mouet tantum agens ad
agendum.*

Con-

CONCLUSIO III.

Corpus physicum constat quatuor elementis, igne scilicet, aere, aqua, & terra.

COROLLARIA.

I.

Ens naturale continet in se elementa virtu aliter, & non formaliter.

II.

Ad rationem elementi in mixto sufficit, quod ex illo res componatur virtualiter.

III.

Mixtum resolutum in elementa, tanquam in partes quae fuerunt in potentia proxima.

IV.

Qualitates non sunt eadem numero in mixto, quae fuerunt in elementis.

V.

Ex qualitatibus in mixto, non sit una qualitas, sed sufficit sola proportio.

Con-

B

Con-

G O N C L V S I O N I V .

Corpus naturale subiectum est mutationibus, tam substantialibus, quam accidentalibus.

C O R O L L A R I A .

I.

Generatio & Corruptio, substantiam intrinsecè mutant.

II.

Generatio primariò intenditur à natura,
Corruptio verò secundariò.

III.

Quidquid generatur, semper ex corrupto ge-
neratur.

IV.

Relique species motus, extrinsecè se habent
ad id quod afficiunt.

V.

Alteratio secundum qualitates contrarias
mutat substantiam, augmentatio & diminutio se-
cundum quantitatem, loci mutatio secundum lo-
cum.

Con-

CONCLUSIO V.

In corruptione naturali, fit resolutio usque ad materiam primam.

COROLLARIA.

I.

Materia prima vocatur subiectum pri-
mum, & radix corruptionis in corpore naturali.

II.

Materia prima est ingenerabilis, & incor-
ruptibilis per se, licet corrumperetur per accidens.

III.

In corruptione rei naturalis, nulla forma
substantialis manet, aut aliquod accidens corrupti
in genito idem numero, sed tantum specie.

IV.

Corruptio per se aut est elementi, aut mixti,
tertium non datur secundum Physiscos.

V.

Res naturalis ex quo componitur, in idem
semper resoluitur.

Congravio

In coniunctione huiusmodi. Etiam
in aliis quibusdam scilicet in
moto alijs alijsque

Sub Felicibus Auspicijs
Magnifici, Clarissimi, & Admirandi. Dni.
D. STANISLAI ROZYCKI,
I. V. Doctoris & Professoris.
Ecclesiæ Collegiatæ SS. Omnium
Cancellarij, & Studij Almae Vniuersitatis
Cracoviensis
GENERALIS RECTORIS.

B. f. 8.

Biblioteka Jagiellońska

sjar0019494

